

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Kryštofa Horna, soudce Jana Peroutky a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobců: a) **J. F.**, narozený X.
bytem X.
b) **P. M.**, narozený X.
bytem X.
oba zastoupení advokátem Mgr. Viktorem Klímou
sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1

proti
žalovanému: **Městský úřad Černošice**
sídlem Karlštejská 259, Černošice

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Každému z žalobců se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 7. 1. 2026 se žalobci domáhali podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ochrany proti nečinnosti žalovaného. Nečinnost žalovaného spatřovali v tom, že žalovaný ke dni podání žaloby nerozhodl ve společném řízení o umístění a povolení stavby vodního díla (související zařízení) a opakovaném společném územním a stavebním řízení stavby hlavní vedeným žalovaným pod sp. zn. 49592/2021/Po/Č/P2917/23. Řízení bylo zahájeno dne 7. 6. 2017 a k žádostem stavebníka bylo opakovaně přerušováno. Žalobci se obrátili na nadřízený správní orgán, který žalovanému přikázal vydat rozhodnutí nejpozději do 31. 12. 2025. Žalovaný ale ve věci do podání žaloby nerozhodl.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v řízení prováděl řadu náročných úkonů, musel umožnit všem účastníkům řádné uplatnění jejich procesních práv a i v důsledku přijetí zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, trpí personálními nedostatky.
3. Podáním ze dne 26. 2. 2026 vzali žalobci žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného.
4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může návrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Podání žalobců obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého obsahu žádné pochybnosti, soud proto řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil (výrok I.).
7. Soud dále posuzoval, zda mají žalobci právo na náhradu nákladů řízení.
8. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
9. K § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s. NSS v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016-36, konstatoval, že „[p]ři rozhodování, zda v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu mají být žalobci z popsaného důvodu přiznány náklady řízení, je nutno vycházet z obecné premisy, že odpadne-li po podání žaloby důvod jejího podání tím, že žalovaný ukončí svou nečinnost vydáním rozhodnutí či osvědčení (v důsledku čehož je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno), má žalobce právo na náhradu nákladů řízení. K otázce výkladu § 60 odst. 3, věty druhé s. ř. s., se ostatně vyjádřil shodně i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 1. 11. 2007, sp. zn. III. ÚS 677/07 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), v němž uvedl, že pokud žalobce opodstatněně (tzn. přípustně a důvodně) brojí proti nečinnosti správního orgánu, který ji následně ukončí vydáním rozhodnutí, pročez vezme žalobce svoji žalobu zpět, náleží mu právo na náhradu nákladů soudního řízení.“
10. Komentářová literatura dále vysvětluje, že „[m]ezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění podmínek soudního řízení, ale i věcná důvodnost návrhu. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).“ (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 60, marg. č. 13).
11. Soud se nejprve zabýval tím, zda žaloba byla podána včas. Pokud by totiž tomu tak nebylo, bránilo by to věcnému přezkumu, žaloba by musela být podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnuta a žalobcům by právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s. nemohlo náležet.
12. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
13. Podle § 112 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60

dnů ode dne zahájení stavebního řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.

14. Ve stavebním řízení lhůta pro vydání rozhodnutí počíná běžet podáním žádosti. Důležité ovšem je, že neběží, jestliže správní orgán řízení přeruší (§ 65 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Je-li řízení důvodně přerušeno, správní orgán nemůže být nečinný (viz Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 81, marg. č. 20). Jak přitom plyne ze shodných tvrzení účastníků řízení (a soud to ověřil i z obsahu předloženého správního spisu), stavební řízení pro stavbu hlavní („*Novostavba rodinných domů naa p.p. XA a XB*“ na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v katastrálním území X.) bylo zahájeno dne 7. 6. 2017. Původní rozhodnutí stavebního úřadu (potvrzené odvolacím orgánem) bylo rozhodnutím soudu zrušeno, a proto stavební úřad dále vedl opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona z roku 2006. To bylo opakovaně přerušováno, přičemž naposledy usnesením ze dne 2. 2. 2023, č. j. 49592/2021/Po/Č/P2917/23, do 31. 5. 2023. Od té doby stavební úřad řízení usnesením podle § 65 odst. 1 správního řádu nepřerušil. I pokud by tedy soud měl počátek lhůty pro vydání rozhodnutí posuzovat pro účely ověření včasnosti žaloby pro žalobce v nepříznivější variantě tak, že lhůta započala běžet až dne 1. 6. 2023, a navíc by se jednalo ve smyslu § 112 odst. 3 stavebního zákona z roku 2006 o zvlášť složitý případ, kdy má stavební úřad povinnost rozhodnout v prodloužené lhůtě 90 dnů (pro žalobce nejpriznivější variantu se jedná proto, že dřívější počátek lhůty by měl za následek dřívější uplynutí lhůty pro podání žaloby a tedy větší pravděpodobnost, že žaloba bude opožděná), lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula nejpozději 30. 8. 2023. Z toho plyne, že lhůta pro podání nečinnostní žaloba podle § 80 odst. 1 s. ř. s. uplynula 30. 8. 2024. Žalobci však žalobu podali až 7. 1. 2026, a žaloba je proto opožděná.
15. Je sice pravda, že po 31. 5. 2023 stavební úřad činil v řízení řadu dalších úkonů včetně spojení řízení (to o stavbě hlavní a řízení o zařízeních se stavbou hlavní související) a např. opětovně vyrozumíval účastníky řízení o pokračování v řízení. Tyto úkony ovšem lhůtu pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 65 správního řádu nestaví. Na tom nic nemění ani to, že nadřízený správní orgán vydal podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu opatření proti nečinnosti ze dne 27. 11. 2025, č. j. 162559/2025/KUSK, jímž přikázal stavebnímu úřadu vydat rozhodnutí do 31. 12. 2025. Jednou marně uplynutá lhůta k vydání rozhodnutí zahajuje běh žalobní lhůty, a to bez ohledu na jakékoliv následné úkony ve správním řízení. Takto např. přerušování řízení nebo prodloužení lhůty správního orgánu k vydání rozhodnutí po jejím uplynutí již nemá na běh lhůty k podání nečinnostní žaloby vliv (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS). Zákon totiž vychází z toho, že jestliže nečinnost správního orgánu skutečně adresátovi veřejné správy zasahuje do práv, bude usilovat o její co nejrychlejší odstranění. Jestliže naopak s prostředky nápravy otálí, jeho zájem na rozhodnutí není tak akutní a nad potřebou soudní ochrany převáží zájem na ustálení obsahu právního poměru. Jestliže lhůta k podání žaloby na ochranu proti nečinnosti marně uplynula, nelze se proti nečinnosti soudně bránit, a to i kdyby nečinnost dále trvala [srov. nálezn Ústavní soud ze dne 14. 7. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 25/19 (N 147/101 SbNU 28)].
16. Na základě výše uvedeného proto nezbyvá než uzavřít, že zpětvzetí žaloby nelze považovat za učiněné z důvodu pozdějšího chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, jak definovala výše citovaná judikatura a odborná literatura. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

17. O vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobcům rozhodl soud výrokem III. podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě podle § 10a odst. 1 téhož předpisu.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. duben 2026

Kryštof Horn
předseda senátu